

[GWAJAKOWY *ai*

Pierwsze a jasne, w drugim wahania.

sg m A gwajałkowy. ◇ n N gwajakow(e).

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „gwajak”: Inadź by go y do Indy ná owoc gwáiakowy zániółł/ nic mu złégo nie vlży OczkoPrzymiot 22 (Linde).

Wyrażenie: »gwajakowe drzewo«: Francuzowe Drzewo/ Gwáiaákowe Drzewo/ Lignum Sanctum Guaiacum. Frantzoſenholtz. SienHerb 4#.

KW